

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący)

SSN Anna Kozłowska (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa AV H. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

z siedzibą w W. (poprzednio w G.)

przeciwko R. S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 29 września 2011 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienia o kosztach procesu zawarte w punkcie pierwszym podpunkt drugi
oraz w punkcie drugim wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 4 listopada 2010 r.,

**zmienia postanowienie o kosztach postępowania
apelacyjnego zawarte w punkcie drugim powołanego wyżej
wyroku w ten sposób, że zamiast kwoty 15.400 zł zasądza od
powódki na rzecz pozwanego kwotę 105.400 (sto pięć tysięcy
czterysta) zł, a w pozostałej części zażalenie odrzuca.**

Uzasadnienie

Rozstrzygając o apelacji pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 26 marca 2010 r., Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 4 listopada 2010 r.,

I. zmienił wyrok Sądu Okręgowego w ten sposób, że

1) uchylił w całości nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy z dnia 9 stycznia 2009 r. i oddalił powództwo,

2) zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 82.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

II. zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 15.400 zł tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu apelacyjnym.

Zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach procesu wniósł pozwany. Z treści zażalenia wynika, że skarżący kwestionuje rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego tak w zakresie orzeczonych przez ten Sąd kosztów za pierwszą jak i za drugą instancję. Skarżący dowodzi bowiem, że w toku postępowania przez Sądem I instancji wydatkował tytułem opłaty od zarzutów od nakazu zapłaty kwotę 75.000 zł, zaś wnosząc apelację uiścił należną od niej opłatę w wysokości 100.000 zł, czego sąd II instancji nie uwzględnił.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie budzi wątpliwości, że opłata od apelacji, uiszczona przez pozwanego w kwocie 100.000 zł stanowi składnik poniesionych przez niego kosztów postępowania apelacyjnego. O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd odwoławczy orzekł w punkcie II wyroku, stąd, uwzględniając treść zarzutu, wskazanie w zażaleniu jako zaskarżonego wyłącznie punktu I. 2) wyroku, można potraktować jako nieistotną omyłkę.

Sąd odwoławczy, zasądzając na rzecz pozwanego poniesione przez niego koszty postępowania apelacyjnego, w zasądzonej kwocie 15.400 zł uwzględnił wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego – 5.400 zł i opłatę od apelacji – 10.000 zł zamiast 100.000 zł, co zresztą przyznał w uzasadnieniu rozstrzygnięcia. Ta wadliwość orzeczenia o kosztach postępowania apelacyjnego uzasadniała jego zmianę, przez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego, zgodnie z wynikającą

z art. 98 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik sporu, kwoty 105.400 zł zamiast kwoty 15.400 zł.

W pozostałej części zażalenie pozwanego, skierowane przeciwko rozstrzygnięciu obejmującemu koszty postępowania przed Sądem I instancji, podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne. Zgodnie bowiem z art. 394¹ §1 pkt 2 k.p.c., zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Zażalenie pozwanego, w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach procesu należnych mu w postępowaniu przed Sądem Okręgowym, nie dotyczy kosztów objętych hipotezą tego przepisu. Przepis dotyczy kosztów postępowania apelacyjnego oraz kosztów postępowania kasacyjnego w przypadkach, w których Sąd Najwyższy, przekazując sprawę do ponownego rozpoznania sądowi drugiej instancji, pozostawił mu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego. O kosztach tych sąd drugiej instancji orzeka, jak to ujął Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 27 marca 2007 r., SK 3/05 (OTK-A 2007, nr 3, poz. 32) „po raz pierwszy”. Przepis nie dotyczy więc kosztów postępowania przed sądem pierwszej instancji będących przedmiotem rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji. O kosztach tych orzekał już sąd I instancji i nie ma tu znaczenia, że rozstrzygnięcie sądu drugiej instancji w tym przedmiocie różni się od rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Możliwość odmiennych rozstrzygnięć w toku instancji jest oczywistym założeniem kontroli instancyjnej orzeczeń. W konsekwencji niedopuszczalne jest zażalenie do Sądu Najwyższego na zawarte w wyroku sądu II instancji postanowienie dotyczące kosztów procesu poniesionych przed sądem I instancji (por. postanowienia SN z dnia 23 czerwca 2010 r., II CZ 45/10, OSNC 2010, nr 12, poz. 171 i z dnia 23 czerwca 2010 r., II CZ 7/10, niepubl.).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art.386 §1 i art. 370 w związku z art. 398²¹ oraz w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji.